

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NR 7 NOVEMBER 1972

I detta nr bl.a:

**FN-DELEGAT
PLÄDERAR FÖR UFO**

**GÖSTA REHNS BOK
EN UTMANING
TILL VETENSKAPEN**

**METALLFRAGMENT
HITTADE
EFTER UFO-LANDNING**

**"ASTRONOMENS ORD-
BOK" LÄR DIG HITTA
PÅ STJÄRNHIMLEN**

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

OLLE ÖHMAN

Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel. 0340-308 44

HÅKAN BLOMQVIST

Organisationsnytt
Tel. 0755-113 26

JAN LIND

Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 0141-198 21

LAYOUT

OLOW PETTERSON

UFO-INFORMATION

trycks och utges av
Centralgruppen för UFO-Sverige
Box 311, 591 03 Motala 3

Ansvarig utgivare

CARL-AXEL JONZON

Tel. 0141-701 91

Postgiro

8 43 25 - 0, C-A Jonzon

■ För artiklarna svarar författarna.

■ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till:

Olle Öhman, Fack 8, 430 20 Veddige
eller

UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Vi måste ändra oss på det moraliska planet	s. 1
Ryska forskare läker med ljud	s. 2
Ljusets hastighet ej den högsta i universum	s. 2
FN-delegat hävdar: UFOs finns - överväldigande bevis världen över.	s. 3
Blänkande sten vållar experterna huvudbry	s. 5
Ny, laddad bok av Gösta Rehn - en utmaning till vetenskapen	s. 8
Den tionde planeten tio biljoner km från vår jord?	s. 10
Organisationsnytt	s. 11
UFO-seminarium i Åbo	s. 12
Seriös UFO-forskning - plåtburksromantik	s. 13
UFO-mysteriet löst?	s. 13
Italiensk bondkvinna blev av med blommor och strumpor vid möte med rymdvarelser	s. 16
Axplock ur astronomens ordbok	s. 18
Alla föds med hjärnskador	s. 19
PSI-farkoster	s. 19
Flying Object Agency	s. 20
Ihärdigt arbete ledde fram till Neptunus upptäckt	s. 21
Flygande cigarr skrämde flickscouter	s. 21

OMSLAGSBILDEN

En svensk tecknares version av fru Rosa Lottis möte med rymdvarelser Allhelgonadagen 1954 - berömt italienskt UFO-fall! Se sidan 16.

Artiklar o. d. i denna tidskrift får gärna återges om källan anges och kontakt först tas med ansvarig utgivare.

Den som vill förbättra en sak måste självfallet klart se var felet ligger. Låt oss hålla detta i minnet och ta en titt på förhållandena på vår jord. Det torde knappast stöta på svårigheter att få ett allmänt "ja" på frågan om inte våra livsbetingelser kunde vara bättre än vad de nu är. Vi kan se, att det bär ut för på alla områden just genom att vi handlar felaktigt i så många situationer.

För att ta några exempel: felaktiga kostvanor orsakar fler sjukdomar och förkortar våra liv. Krig, knark, stress, brottslighet vanställer bilden ytterligare. Våra sinnen avtrubbas av den tilltagande miljöförgiftningen, och det kortare liv vi nu har "chansen" att leva förmörkas av alla de ting vi producerar.

På det moraliska planet har mänskligheten redan nått bottenplanet. Människan använder sig inte av sin medfödda, inbyggda moraliska broms, och i den mån moraliska betänkligheter ännu finns kvar, stöter hon bort dem, kanske rentav tvingad därtill, för att kunna existera i det samhälle hon tvingas leva i.

Den onda cirkeln är ett skrämmande påtagligt faktum!

Ingen vill - eller orkar - i dag göra någonting för att bryta händelsernas lopp ty ett ingripande skulle orsaka alldeles för stora omsvängningar i tänkande och handlande. Det skulle - så resonerar man ofta - inte gå för sig att avvika från det givna mönstret, varken för den enskilde eller för ett land.

Men - ett sådant resonemang kan inte accepteras. Om ingen ställer upp som anförare i ett allmänt korståg mot de nedbrytande makterna, närmar vi oss oåterkalleligen den punkt, där cirkeln sluter sig och vår s.k. civilisation möter sin totala undergång.

Man inser lätt, att vi i en civilisation som vår knappast har någon större möjlighet att nå ut i universum och upprätta kontakt med andra kulturer på avlägsna platser i världsalltet - detta helt enkelt av den orsaken, att vi inte kan hinna så långt innan vi uttraderat oss själva med hjälp av den teknologi vi hyllar.

Tidigare civilisationer har rönt samma öde, och vi tycks inte ha lärt något av dem. Vi bör erinra oss detta, när vi vänder blicken mot dem som sedan oöverskådlig tid kommit från rymden och besökt oss. Vi förundrar oss, ty vi har intet förstått av deras handlande, som ofta förefallit oss oöverlagt och t.o.m. på gränsen till dumhet. Men är det i själva verket så egendomligt att vi upplever be-

VI MÅSTE ÄNDRA OSS PÅ DET MORALISKA PLANET

söken från rymden på detta sätt? Låt oss granska problemet lite närmare!

Mönstret för vår civilisation är i stort sett en pyramid med spetsen vänd nedåt. Mänskligheten började resa sin byggnad utan att ha klart för sig varthän vägen skulle bära. Vi skulle med andra ord först ha lärt oss att bruka hela vårt förstånd, innan vi gav oss i kast med övermänskligt svåra projekt. Vi har besinningslöst företagit oss saker och ting som står i klar strid med naturens lagar, endast därför att vi följt den enkla materialismens vägvisare. De varningsrop som under tidernas lopp höjts har vi nonchalerat. Den andligt-moraliska sidan av vårt väsen fick aldrig samma möjlighet till utveckling, och kunde därför inte göra lika stora omedelbara framsteg som den materialistiska sidan. Därför har också denna senare sida segrat!

Våra vänner som kommer från rymden måste ha hunnit längre än vi i sin utveckling. Det torde röra sig om en evolution under årmiljonernas lopp. De äger säkerligen en diametralt motsatt teknologi och ett annorlunda levnadsmönster. Medan vi kallt kan konstatera, att faran för jordens undergång ständigt ökar, är det sannolikt att rymdbröderna i stället stadigt gynnas av förbättrade livsvillkor. Allt fler besökare kan noteras. Om vi antar att de i stort sett fungerar som vi jordavarelser, är det troligt, att de i sin utvecklingskedja åtnjuter bättre kostvaror, som resulterat i friskare människor med längre liv som följd, ökad levnadsvisdom och vidgade intellektuella resurser. Med alla dessa tillgångar har de kunnat förbättra livsvillkoren, och med hjälp av en livsvänlig teknologi främjat dels hjärnans kapacitet, dels de faktorer som verkar för förstörandet av alla livsfientliga element, såsom sjukdomar, begär, död mm.

Är det under sådana förhållanden så svårt att inse, varför vi inte kan förstå våra rymdbröder?

Också de har byggt en pyramid av vetande, kunskaper och erfarenheter. Men de har haft förstånd att börja från basen, d.v.s. först utveckla hjärnan, så att de därefter kunde åstadkomma ett följdriktigt handlande. De blev ett med naturen och livets upphov, Skapelsen, eller vilket namn man nu vill ge det yttersta och det innersta av alla ting.

Vi här på jorden står i ett skarpt motsatsförhållande till livet och dess upphov. Därför förstår vi ej heller våra besökares beteende. Ibland uppfattar vi dem som materiella - t.ex. när de besöker oss på det livsplan vi befinner oss - ibland tycks de oss immateriella, vilket inte heller är så besynnerligt, eftersom de är ett med Alltet och således inte begränsade till någon speciell form i tid och rum. Hur skulle vi med vår bristfälliga teknologi kunna förstå dem eller ha en chans att närma oss dessa varelser eller detta liv?

Vi måste ändra oss på det moraliska, eller om vi så vill det andliga, planet!

Det är en hopplös uppgift att med "plåtburksteknologins" enkelspåriga resonemang söka förstå dessa högre livsyttningar. Visst kan det vara spännande att mäta avtryck och göra en rent teknisk undersökning, men om vi söker svaret på gåtan av därur vunna resultat är vi inne på fel väg. Nyckeln till förståelse bär vi i stället inom oss. Det gäller att använda den rätt!

Carl-Axel Jonzon

RYSKA FORSKARE LÄKER MED LJUD!

Läkare i Sovjetunionen tillkännager att de lyckats "sjunga ihop" brutna ben med ljud av ultrahög frekvens.

Tekniken går ut på att svetsa ihop benändarna så att nytt, naturligt ben bildas i sprickor och hål, enligt vad dr. V. Poljakoff i Moskva uppger.

-Vi kallar metoden "bensvetsning med ultraljud" för att betona faktum att det här rör sig om benläkning som är vitt skild från den konventionella, säger han. Metoden är särskilt bra för att läka taggiga eller orena brott, där flisor och bensplitter från människor används från benbanker.

-Det kan t.ex. röra sig om ett hål i ett ben efter en tumör eller en olycka. I hålet appliceras då flytande lödstoff, flisor och pulvriserat ben. Ytterligare en del lödstoff tillföres, varefter en ultraljudsönd svetsar samman massan med högfrekventa vibrationer.

Nyckeln till framgång vid sådana här operationer är enligt ryssarna flytande lödstoff.

-Trots att svetsen blir stark av lödstoffet, kan den dock ej i längden ersätta naturlig benläkning. Svetsen förlorar gradvis sin hållfasthet, hävdar ryssarna. Men den håller länge nog för att naturligt och transplanterat ben skall hinna växa samman.

Inga skadliga biverkningar har rapporterats, säger Poljakoff.

(Källa: Universal Science News, Cincin. Enquirer, 29 dec. 1971. Övers. Av Tina K.

LJUSETS HASTIGHET EJ DEN HÖGSTA I UNIVERSUM

En grupp vetenskapsmän under ledning av J.S. Allen och Geoffrey Endean vid Oxforduniversitetet har kommit till den slutsatsen att de elektromagnetiska fält som uppstod efter en supernova-explosion i Cancernebulosan rör sig med en hastighet av omkring 600.000 km per sekund. Dessa konstateranden står alltså i motsats till Einsteins teorier om att ingen partikel kan färdas hastigare än ljuset i det tomma rummet. (Ljushastigheten = 300.000 km/sek./.

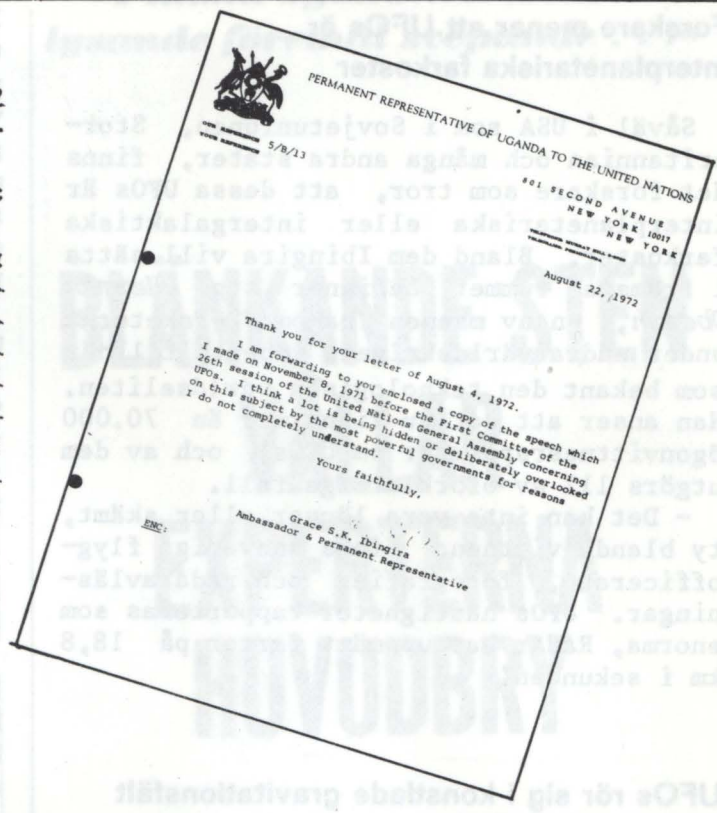
I ett brev till UI:s kontaktman den 22 augusti 1972 skriver ambassadör Ibingira:

"Thank you for your letter of August 4, 1972.

I am forwarding to you enclosed a copy of the speech which I made on November 8, 1971 before the First Committee of the 26th session of the United Nations General Assembly concerning UFOs. I think a lot is being hidden or deliberately overlooked on this subject by the most powerful governments for reasons I do not completely understand.

Yours faithfully,

Grace S.K. Ibingira
Ambassador & Permanent
Representative

FN-delegat hävdar:

UFO FINNS ÖVERVÄLDIGANDE BEVIS VÄRLDEN ÖVER

- Det kan inte vara fråga om lögner eller skämt, hävdade Ugandas FN-delegat G Ibingira, på tal om UFOs och de talrika vittnesmål som noterats över hela världen. Han framförde sin uppfattning i UFO-frågan i ett anförande inför det FN-utskott, som sysslar med rymdforskning och bl.a. också de juridiska aspekter, som måste läggas på rymdprogrammet. Detta tal hölls den 8 november 1971 och berörde nationernas förhållande till varandra i frågor som gäller ansvarsfördelning m.m. Uganda, liksom de flesta andra stater har knappast ekonomiska resurser att genomföra självständiga rymdprogram, men denna stat har som övriga smånationer intressen att bevaka i den kapplöning, som äger rum mellan främst Sovjetunionen och USA. Det är nödvändigt att lagligen skapa garantier för ersättning vid eventuella rymdkapsel-kollapsar - störningar inom en stats område - och därmed åtföljande skador.

- Utanför vår egen värld måste vi alla känna oss enade, när någon vågar sig ut i världsrymdens oändliga djup, yttrade ambassadör Ibingira. Det var en gest av samhörighet, att USA:s mänfarare placerade all världens flaggor på månytan och förklarade den som ett område tillhörigt hela världen.

Ibingira uppehöll sig en längre stund vid solidaritetskravet och ansvarsfrågan och kom sedan in på ämnet UFO.

Han framhöll, att världens regeringar i allmänhet avvisat tanken på UFOs, trots att sådana setts vid oändligt många tillfällen överallt i världen. I stället för att acceptera faktum har man rubricerat iakttagelserna som ballonger, kometer, planeter eller liknande. Visst är det sant, ansåg Ibingira, att många av observationerna måste hänföras till denna kategori, men det finns också rikligt med fall där dessa förklaringar inte är tillfyllest.

Forskare menar att UFOs är interplanetariska farkoster

Såväl i USA som i Sovjetunionen, Storbritannien och många andra stater, finns det forskare som tror, att dessa UFOs är interplanetariska eller intergalaktiska farkoster. Bland dem Ibingira vill sätta i främsta rummet befinner sig *Herman Oberth*, en av männen bakom V2-raketerna under andra världskriget. Oberth tillhör som bekant den teknologiska världseliten. Han anser att det nu finns mer än 70.000 ögonvittnesrapporter om UFOs, och av dem utgörs 11% av oförklarliga fall.

- Det kan inte vara lögnar eller skämt, ty bland vittnena finns ansvariga flygofficerare, fotografier och radaravläsningar. UFOs hastigheter rapporteras som enorma, Radar har uppmätt farter på 18,8 km i sekunden!

UFOs rör sig i konstlade gravitationsfält

Den tyske vetenskapsmannen sammanfattar sina åsikter i följande tre punkter:

1. UFOs är ej byggda av människohand. Vi kan ännu ej konstruera sådana farkoster.

2. UFOs flyger med hjälp av artificiella gravitationsfält, vilket förklarar deras snabba kastningar i färdriktningen. Denna hypotes skulle också kunna förklara att UFO-skivorna kan slussas in i en cylinder eller ett cigarrformat moderskepp, då de lämnar jorden, ty därigenom skulle endast ett enda gravitationsfält behövas för samtliga skivor.

3. UFOs alstrar elektriska högespänningsladdningar för att driva undan luften som omger dem. De producerar dessutom starka magnetfält för att påverka den joniserade luften på större höjder. Detta faktum skulle kunna förklara deras lyskraft.

Ibingira menar att alla dessa människor, forskare och ögonvittnen, inte kan vara skojare eller abnorma varelser.

Argentina gör medgivande

Ätminstone en regering har enligt Uganda-ambassadören tagit bladet ur munnen och vänt sig till allmänheten i en offentlig deklaration. Det är argentinska marinens sekretariat, som den 7 juni 1965 högtidligt tillkännager:

"Flottans förläggning i Argentina Antartica på Deception Island iakttog den 3 juli kl. 19.40, lokal tid, en ofantlig,

linsformad flygande farkost, som gav intryck av att vara solid, och som lyste i rött och grönt, vilka färger då och då växlade till gult, blått, vitt och orange. Föremålet rörde sig i en sick-sackformad bana österut, men ändrade ett flertal gånger kurs mot väster och norr och varierade därvid också hastigheten utan att något motorljud kunde höras."

I kommunikén uppges att vittnena hade möjlighet registrera farkostens "fruktansvärda hastighet" samt "det faktum att den ljudlöst svävade under femton minuter på en höjd av omkring 5000 m. De meteorologiska omständigheterna var vid observationstillfället mycket gynnsamma."

Far varsamt fram i rymden

FN-ambassadören framhöll till sist på tal om ansvarighetsfrågan, att man i ett kommande rymdfördrag borde inrymma en klausul, vari stater som sänder ut rymdskepp, förpliktar sig att icke manövrera dessa, så att de eggjar eller provocerar andra flygande föremål, som förefaller att vara intelligent styrda.

- Jag har redan sagt, yttrade Ibingira, att detta inte är något erkännande av liv på annat håll i rymden. Det är här endast fråga om att vara försiktig. Jag skulle vilja sluta med herr Oberths ord:

"Vetenskapen bör hålla allt för möjligt så länge det inte kan bevisas omöjligt, genom fakta baserade på iakttagelser."

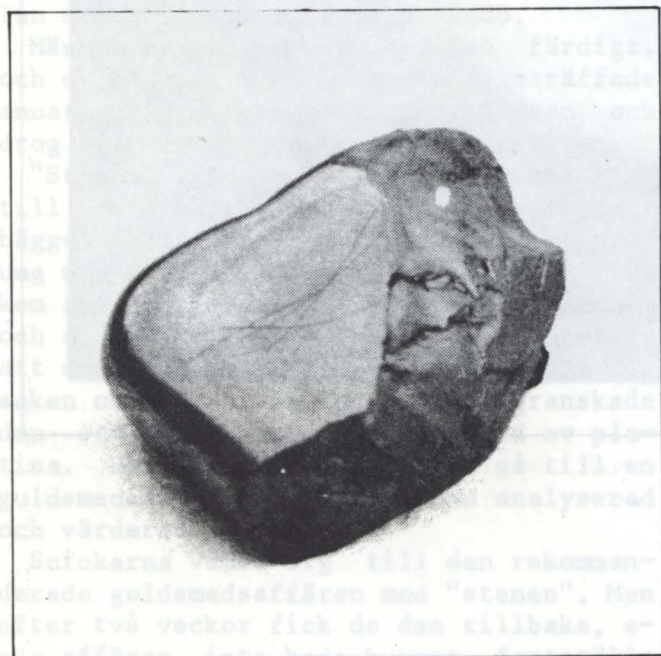
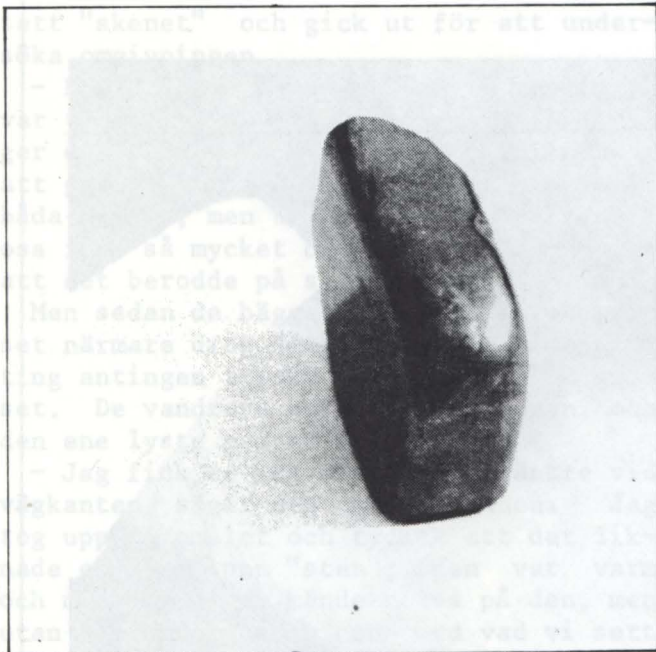
Genom att handla på sådant sätt, kan vi komma en bit längre än våra förfäder, som energiskt påstod att jorden var platt, att människan aldrig skulle kunna lära sig flyga, och att ingen någonsin skulle kunna nå månen eller färdas förbi den mot stjärnorna . . .

Källa:

Brev från G. Ibingira. Övers. från engelskan; Olle Öhman.

**«I nästa ögonblick kom ett
lysande föremål svepande . . .»**

BLÄNKANDE STEN VÅLLAR EXPERTERNA HUVUDBRY

Vad var det de två snickarna fann sent på kvällen en söndag i november år 1958? En "sten" - eller ett metallstycke? Föremålet har underkastats ingående expertundersökning, men ännu är gåtan olöst. Men "stenen" är så hård, att den vid de prov som utfördes med den slog sönder en kulkvarn i Oxelösund!

- Var det ett "flygande tefat" som efterlämnade den okända materian vid vägkanten? Mycket tyder på det!

Föremålet befinner sig f.n. i USA, där det deltar i en amerikansk tidnings tävling om bästa bevis för UFOs existens.

intresserad man vid namn Glans i en bokhandel i Stockholm. Han berättade om "stenen", och herr Glans följde med honom hem och tittade på den. Han lånade den och gjorde en grundlig och omfattande undersökning i flera olika tekniska instanser.

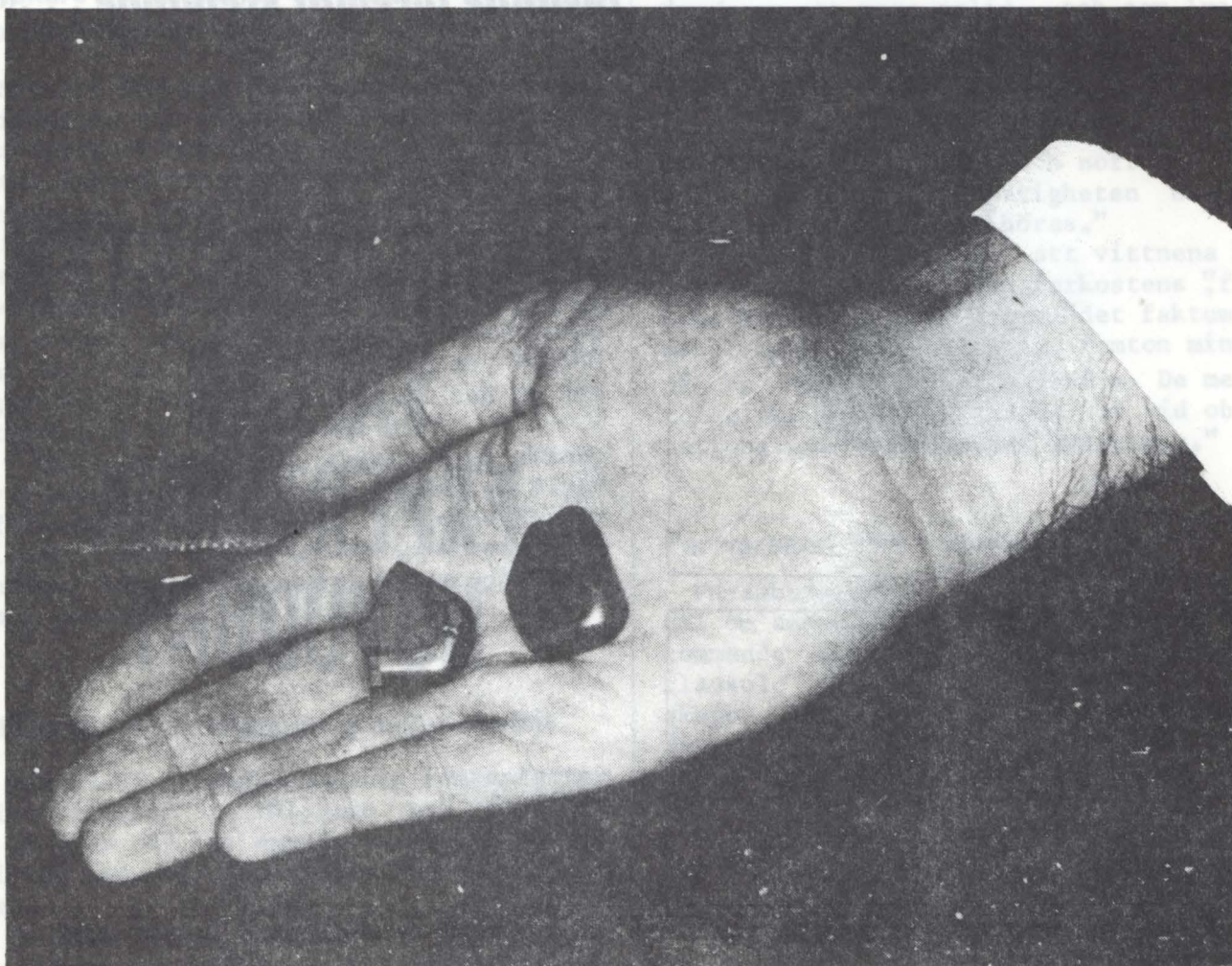
Sten Lindgren brev från herr Glans, vart det stod att man stoppat in "stenen" i en kulkvarn i Oxelösund, men följden blev endast att kulkvarnen, som var av typen 8-000 kronor, blev sönder. Snickaren fick tillbaka stenen i sin helhet.

- Sent en söndagskväll i mitten av november 1958 färdades två snickare i en bil mot Väddö i trakten av Roslagen i Upplands Län. De bägge männen höll på att bygga ett hus ute på Väddö.

Det hade visserligen börjat skymma på ute, men himlen var klar utan moln. Männen hade knappt en halv mil kvar då bilens motor helt plötsligt dog ut samtidigt som ljusen slocknade. De blev stillastående i den ljunna kvällen.

En av männen säger:

- Bilen hade alltid gått perfekt, vi tyckte naturligtvis att det var mycket

underligt att den bara stannade som den gjorde.

I nästa ögonblick fick de se, hur ett lysande föremål kom svepande från höger sida. Föremålet gick in i en vänstersväng och landade ca 50 - 60 meter ifrån dem.

De uppskattar längden på det till minst 15 meter, och höjden till ca 7 - 8 meter. Föremålet eller "skenet" var blått till färgen, Ytterkanterna på det lyste gult, och omgivningen lystes upp 100 meter i varje riktning från det.

Mannen fortsätter:

- Till en början trodde vi, att det var en strålkastare som vi såg på himlen, men vi kom att ändra uppfattning då vi såg att "skenet" var runt i kanterna. Några

säkra konturer kunde vi dock inte se. "Skenet" liknade närmast en hoptryckt boll. På den tiden hade vi inte hört talas om flygande tefat så vi blev ju mäkta förbluffade. "Skenet" lyfte efter 3 - 4 minuter och försvann upp i rymden.

När föremålet, eller "skenet", försvunnit klev de bägge männen ur bilen. Den ene öppnade motorhuven men inget fel kunde förmärkas. De tog loss kabeln till strömfördelardosan och undersökte också stiftet, men allting var i sin ordning. En av männen gick in i bilen och den andre stod böjd över motorn för att se eventuella fel, men bilen startade direkt utan problem.

De körde fram till den plats där de

sett "skenet" och gick ut för att undersöka omgivningen.

- Det första vi kände var att luften var tryckande och tung på något sätt, säger den ene av männen. Sedan fick vi se att gräset var nedtryckt på ett ställe åt båda hållen, men till en början brydde vi oss inte så mycket om detta. Jag trodde att det berodde på slagregn.

Men sedan de bägge männen studerat gräset närmare drog de slutsatsen att någonting antingen tryckt eller blåst ner gräset. De vandrade omkring på platsen, och den ene lyste med en ficklampa.

- Jag fick se någonting som blänkte vid väggkanten, säger den ene av männen. Jag tog upp föremålet och tyckte att det liknade en flat tunn "sten"; den var varm och min kompanjon kände också på den, men utan att koppla ihop den med vad vi sett slängde jag in den i handskfacket på bilen och sedan åkte vi till Väddö.

Männen byggde huset på Väddö färdigt, och de diskuterade aldrig det inträffade annat än när de passerade platsen och drog sig till minnes vad som inträffat.

"Stenen" låg kvar i handskfacket fram till sommaren 1959. En dag befann sig de bägge männen på en båt i Mälaren, då en ung man som var intresserad av deras båt kom fram till dem. Mannen var metallurg, och en av snickarna hämtade "stenen" för att den unge mannen skulle ge sin syn på saken om vad den bestod av. Han granskade den och trodde att den var gjord av platin. Mannen rådde dem att gå till en guldsmedsaffär för att få den analyserad och värderad.

Snickarna vände sig till den rekommenderade guldsmedsaffären med "stenen". Men efter två veckor fick de den tillbaka, en när affären inte hade kunnat fastställa vad den bestod av trots att man använt s.k. kungsvatten. De fick en ny adress.

Den andra guldsmedsaffären behöll också "stenen" två veckor, men även den gången blev resultatet negativt, och de fick åter en ny adress.

Den tredje guldsmedsaffären skickade "stenen" till sitt laboratorium i Malmö, där den låg i sex månader, men det enda laboratoriet kunde göra var att klyva den i tre delar.

Männen tappade nu intresset för "stenen" ända tills en av dem omkring år 1962 läste några artiklar om flygande tefat.

- Det var särskilt en artikel jag fäste mig vid, säger en av dem. Det handlade om en man i Norge som sett ett lysande föremål som susat förbi honom. Hans bil hade stannat, men då föremålet försvunnit hade han fått igång den igen utan problem.

Detta var ju ett parallellfall till det vi varit med om!

Mannen läste, att ingenjör Schalin i Linköping tog emot uppgifter om flygande föremål. Han skrev till honom och berättade vad de varit med om samt bifogade en bit av den kluvna "stenen".

I ett svarsbrev från ingenjör Schalin skrev denne att "stenen" var ytterst intressant. Bl.a. var den specifika vikten 13,7. Han meddelade också att de försökt smälta stenen med en svetslåga som höll 2.000 grader, men att detta misslyckats. Han skrev att "stenen" hade safirens hårdhet samt anhöll om att få fortsätta undersökningen.

Tiden gick och mannen fick ett nytt brev.

- Herr Schalin skrev och frågade, om han fick komma hem till mig, och så blev det. Med sig hade han en man som jag uppfattade som överste i Amerikanska flygvapnet. Översten ville låna en "bit" med sig till USA och det fick han. Jag fick upprepa min berättelse om vad som hände på kvällen i november 1958, och de talade även med min kompanjon om detta. Herr Schalin ville behålla "stenen", och det fick han. Han sa, att han skulle fortsätta undersökningarna på ett laboratorium i Danmark. Därefter hördes inget mer och åren gick.

En dag träffade en av snickarna en UFO-intresserad man vid namn Glans i en bokhandel i Stockholm. Han berättade om "stenen", och herr Glans följde med honom hem och tittade på den. Han lånade den och gjorde en grundlig och omfattande undersökning i flera olika tekniska instanser.

En dag fick snickaren ett brev från herr Glans, vari det stod att man stoppat in "stenen" i en kulkvarn i Oxelösund, men följden blev endast att kulkvarnen, värd omkring 8.000 kronor, slogs sönder. Snickaren fick tillbaka "stenen" igen.

- Den delen var så vass, säger snickaren, att man utan vidare kunde skära 20 mm glas med den.

Snickaren noterade en annan underlig omständighet. Till en början hade stycket som då var helt, inte varit magnetiskt, men när han nu provade hade den bit han mottagit blivit magnetisk. Detta konstaterades också av ingenjör Schalin.

För närvarande har två ingenjörer på Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg hand om "stenen" för undersökning.

Källa: Intervju med vittnena

EN UTMANING TILL VETENSKAPEN

Hur mycket vet vi egentligen om UFOs - de flygande tefaten? Trots den ymniga litteraturen och det ständiga tillflödet av nya böcker i ämnet känner sig icke-expert ställd inför frågan. Man kan bejaka fenomenens existens, och alltså vara med så långt, men fallen upprepar sig och bildar så småningom ett relativt monotont mönster, i vilket man efterlyser nya schatteringar. Sedan 1947 har vi egentligen inte kommit mycket längre än till spekulationer och mer eller mindre vetenskapliga teorier om UFOs ursprung, konstruktion, drivkraft o.s.v. Efter tjugofem års trevande i mörkret stampar vi fortfarande på samma fläck - och befinner oss alltså ungefär i samma dilemma som den parapsykologiskt intresserade. "Spöken finns, men vad är de egentligen?"

Herr Rehn må ursäkta den klentrogne lä-

saren av hans senaste bok *Tefaten är här!* för denna skepticism. Det är visst inte fråga om att nedvärdera ett verk, som måste ha kostat mycken möda och läsning och som dessutom blivit en elegant dokumentarisk sammanställning av vad forskare, författare och lekmän just nu tror eller tror sig veta om UFOs. För övrigt framför författaren många egna teorier och bevisföringar, som är väl värda att överväga.

Naturligtvis behandlas Condon-rapporten och ur den resumeras ett antal belagda UFO-fall, däribland några, där humanoider, "pysslingar", setts i samband med tefatsbesök. Bokens innehåll är så varierat, att det vid en första hastig läsning ger ett något splittrat intryck, men där finns ändå en linje, och varje avsnitt för sig behandlas med fast konsekvens. Bland kapitelfrubrikerna återfinner man exempelvis "Sekretess och konspiration", "Nya bidrag av vetenskapsmän", "Strålningarna", "Över gränsen i vida fältet" för att nu nämna endast några i den nära 200 sidor omfångsrika volymen.

Ibland har man en känsla av att Rehn uttrycker sig för kategoriskt, därtill ledd kanhända av utländska auktoriteters bestämda uttalanden. "Man törs inte erkänna tefaten, därför att man fruktar för konsekvenserna. Kaos på jorden skulle bli följden av att UFOs officiellt erkändes som verkliga", säger han bl.a. Men det har i krissituationer visat sig, att mänskligheten äger en oanad förmåga att anpassa sig till aktuella krav och villkor. Är det alldeles säkert, att kaos skulle utbryta endast för att tefaten erkändes av officiella regeringsorgan? Vi lever redan under det kroniska hotet av kärnvapenkrig, och trots detta latent spänningstillstånd, dristar sig mänskligheten att leva vidare nästan som om ingenting särskilt hade hänt sedan de första atombombssmällarna. Jag vill mena, att vi stackars människor också skulle kunna vänja oss vid tanken på ett officiellt erkännande av tefaten . . .

Författaren påpekar, att UFOs vid upprepade kontakter vållat skada av olika slag på såväl människor som material. Pekfingret mot jurister och försäkringsbolag är helt visst befogat - här har tillkommit en miljöfaktor som vi måste räkna med i den allmänna, solidariska ansvarsbelastningen. Åtskilliga individer har bevisligen blivit skadade, men, säger Rehn, "inga läkare eller radiologer har kunnat ge någon hjälp, ty de deltar i den allmänna UFO-ignoransen."

Bland de många prominenta namn, som nämns i samband med UFO-forskningen, rik-

tar Rehn ljuset mot professor *James McDonald*, vilkens betydelse för UFO-saken närmast är magistral. Han vågade träda fram offentligt för, som författaren framhåller, "ett illa ansett ämne". McDonald tvekade inte ens att acceptera tanken på att vittnesbörd om humanoider kunde vara riktiga. Varelsor omkring landade tefat är verkligen något besynnerligt, ansåg professorn, men även om dessa iakttagelser är "automatiskt laddade i psykologisk mening", är antalet fall alldeles för stort för att man skall kunna svepa dem åt sidan.

Ja, erkänner man tefatens existens, måste man nog också vara beredd att acceptera föreställningen om att någon sitter i tefatet och styr! Någon eller några, jättar eller "små gröna män"? Därom vet vi ganska litet, så litet strängt taget, att vi med författaren måste säga: "ett foto av en humanoid vore en världssensation".

Av stort intresse är avsnittet om eventuellt liv på andra planeter, där Rehn tar fram auktoriteternas för-och-emot-resonemang. Det är späckad läsning och det skulle föra alltför långt att i detalj gå in på kapitelinnehållet. Men det kräver noggrant studium och ger för övrigt tillräcklig stimulus för utblickar till närliggande vetenskapliga områden. Här tycker jag att Rehn har mycket av sin styrka: en enorm beläsenhet gör honom väl skickad att referera och belysa forskarinsatser och på detta sätt vägleda läsaren i valet av kompletterande litteratur.

Vår värld trängs från alla håll. De ekologiska frågorna har kommit i förgrunden på senare år och fört med sig en het-sig debatt om nedsmutsningens vådor. Men har vi tänkt på, att det också finns en för oss osynlig nedsmutsning - den som Rehn kallar elektromagnetisk. Det är o-nekligen spännande att följa framställningen om radiovågornas förorening av miljön. Radarsignaler, transistorapparater o.s.v. är källor till överraskande störningar. De elektromagnetiska rubbningarna kan t.ex. åstadkomma att värdefull, bandad information plötsligt suddas ut ur en dators minne. "En viktig anledning till *EM-smog*", säger författaren, "är den växande konkurrensen om användningen av tillgängliga radiofrekvenser. År 1949 fanns det 160.000 radiosändare i USA, nu 1972, är de mer än 6 miljoner."

Världen är enligt RCA-mannen *Robert Sarnoff* på väg att bli ett ofantligt elektroniskt viskande galleri.

Diskussionen om den elektromagnetiska pollutionen, ger Rehn anledning att finna ett direkt samband med UFOs beteende. De

okända farkosterna torde enligt hans teori till fulländning behärska tekniken att medelst radiomikrovågor åstadkomma motorstopp eller andra mer eller mindre skadliga influenser.

"*Varför hålla alla vägar öppna?*" Här slänger Rehn ytterligare kol på brasan och rör om i debatten om vad UFO egentligen är. På senare tid har nya tankegångar ju gjort sig gällande, vilka hävdar att tefaten är ett mer eller mindre klart avgränsat parapsykologiskt fenomen. Det vill nu inte vår stridbare svenske expert gå med på. Han fnyser argsint åt *John Keel*, som kanske allvarligast förfäktat idén om UFOs som "den andra världens" skämtsamma akrobater, vilka kommer hit endast för att uppföra ett monumentalt spex med hela världen som scen. Rubriken kan och bör tolkas som Rehns kategoriska nej till alla teorier, som vill hänföra UFOs till något annat än en (nästan) bevisad teknologisk verklighet av högre dimension än vår egen. Han har ingenting till övers för "ockultisternas stolligheter", utan menar att man klart måste markera var man står i tolkningsfrågan.

Men, än en gång - kan man på det här stadiet avgränsa sig så definitivt? Är det inte nödvändigt att vänta en aning, innan man kategoriskt binder sig för en enda uppfattning? Personligen kan jag inte inse, att någon expert har patent på sin teori som den enda saliggörande. Vi befinner oss otvivelaktigt fortfarande ute på öppna fältet, där *allt* kan hända.

Den svenske UFO-experten är överhuvud en mycket bestämd man. Det är sannolikt, att han baserar sina ofta tvärsäkra värderingar på djupgående vetande, men trots detta verkar dessa kategoriska påståenden en smula stötande. Som lekman skulle anmälaren inte kunna motsäga honom, då han slår fast att "ljusets hastighet *aldrig* kan överskridas", men det må vara tillåtet att tvivla en smula på sanningshalten i tesen. Har inte vi människor ett tak för vårt vetande? I varje fall erfar vi, att det taket då och då lyfts genom överraskande nya upptäckter. Kanske att uppfattningen om hastighet, tid och rum på vår nuvarande ståndpunkt endast innebär en relativ kunskap, vars ramar vi genom ett plötsligt steg framåt måste flytta.

Under årtiondernas lopp har tusentals observationer gjorts, i dagsljus, nattetid, vid alla möjliga tillfällen. På nära håll eller högt uppe i skyn. Humanoider har iakttagits och getts de mest skiftande beskrivningar, varierande från gudomligt sköna gestalter till små håriga, av-

skyvärda görna män. Men varför kontaktar de oss inte ! ?

Rehn håller för troligt att tefatsbesättningarna vill studera oss ostört. Han upprepar, att en konfrontation skulle åstadkomma kaos på jorden och hävdar att de ser på oss som vi ser på "en bakteriekultur eller en myrstack". Han har i anslutning till detta antagande en något befängd tanke om UFOs reaktion inför våra bilar.

"Tefaten kan undra om inte bilarnas lämmeltåg är den förhärskande formen av liv på jorden. Därför dyker de ned och nosar omkring bilar då och då".

Den hypotesen förefaller väl stark! Om nu humanoiderna är högre utvecklade "människotyper", utrustade med överlägsen intelligens, teknologisk förmåga och överhuvudtaget en existensiell kapacitet som vida övergår vår, ja, då borde de också vara i stånd att skilja på bilar och människor. Är det verkligen rimligt att tro, att de inte skulle kunna se det rent tekniska sambandet mellan tefatet och vårt rullande fordon?

Liksom *Hynek*, *Jacques Vallée* m.fl. framstående UFO-forskare, lägger Rehn fram en önskelista för att främja UFO-arbetet. Han nämner därvid också föreningsverksamheten, och uttalar bl.a. sin erkänsla av UFO-Sveriges insatser. Även i detta avseende har han emellertid klart formulerade åsikter och framlägger ett önskeprogram för hur föreningarna borde arbeta. Det goda bör hans råd i ämnet kunna medföra, att de främjar diskussionen inom klubbar och organisationer om hur det framtida arbetet skall läggas upp.

Detta är Gösta Rehn tredje bok i UFO-frågan. Denna liksom de två övriga, har jag läst med intensivt och stegrat intresse. Författaren besitter en spänstig, engagerande stil och ett inom det naturvetenskapliga området imponerande vetande. För varje ufolog eller mer lekmanmässigt intresserad person borde det vara en självklarhet att skaffa och studera *Tefaten är här!* Det är en i alla avseenden välmotiverad bok, underbyggd med hittills tillgängliga fakta, ger oss den mest aktuella information om var vi f.n. står i UFO-saken.

Men för den som vill tränga in i hela komplexet, räcker det knappast med en flyktig läsning av Rehns bidrag till UFO-litteraturen. Stoffet är så omfattande och aspekterna så många, att läsaren kan räkna med åtskilliga timmars nöjsamt studium - för att därefter gärna återvända till något kapitel i rådfrågande syfte.

Colman

DEN TIONDE PLANETEN TIO BILJONER KM FRÅN VÅR JORD?

En vetenskapsman vid Lawrence Livermore-laboratoriet har framfört tanken att en tionde planet, tre gånger så massiv som Saturnus, kretsar på ett avstånd av tio biljoner km från jorden.

Planeten, belägen långt utanför Pluto, som hittills räknats som den yttersta av de nio kända planeterna i vårt solsystem, antas existera på grundval av noggranna matematiska beräkningar av "Halleys kometens banrörelser.

Joseph L. Brady, matematiker och auktoritet i fråga om kometen, har publicerat beräkningarna i "Journal of the Astronomical Society of the Pacific". Officiella talesmän för laboratoriet säger, att existensen av den 10:e planeten förutsagts redan tidigare, men Brady är den förste att förutsäga dess bana, massa och position. Han anser att planeten befinner sig ca 65 gånger längre från solen än jorden, vilket är omkring 150 miljoner km från solen. Från jorden skulle planeten kunna lokaliseras i stjärnbilden Cassiopeja vid kanten av Vintergatan.

Storleken och planetens belägenhet antas ligga bakom de egendomliga avvikelserna i Halleykometens bana. Men beräkningarna konstaterades snarare kunna tillämpas på störningar i banorna hos två andra återkommande kometer, Olbers och Pons Brooks, säger Brady. Ingen motsägelse mellan den antagna planeten och kända banor hos andra planeter och kometer har kunnat konstateras.

Förutsägelse av osedda planeter är inte något nytt. Upptäckten av Neptunus förutsades 1846 på basis av avvikelser i Uranus bana. Avvikelser i Neptunus bana ledde till förutsägelse av Plutos position redan 1915, trots att planeten inte påträffades förrän långt senare.

Mail Tribune 28.4.72

ORGANISATIONSNYTT

»Planeringskonferens» nödvändigt nytt i UFO-Sverige

Den 26 augusti hölls i Södertälje den första s.k. planeringskonferensen för UFO-Sverige. 21 personer från 11 föreningar deltog. Syftet med konferensen, som kommer att hållas ca. en gång per kvartal, är som namnet antyder att planera UFO-Sveriges verksamhet.

Här följer en kort sammanfattning av vad som togs upp: 1) Carl-Axel Jonzon redogjorde för UFO-Sveriges ekonomiska läge samt stödfondens utveckling. 2) Beslut fattades, att UFO-Sverige skall ansöka om att bli godkänd av Skolöverstyrelsen och staten för att erhålla statliga och kommunala bidrag. 3) Carl-Axel Jonzon redogjorde för UFO-Informationens utveckling och framtid. 4) Södertälje UFO-Center informerade om nya PR-projekt, bl.a. i samband med rikskonferensen 1973. 5) Lennart Johansson, Stockholms UFO-Center, valdes till samordnare av projektet om "spökbomberna". 6) UFO-Sveriges engelskspråkiga tidning "Scandinavian Newsletter" har återuppstått med Jan Ove Sundberg som ny redaktör. 7) En programförklaring för UFO-Sverige diskuterades. En sådan är nu under framställning.

Nytt faktablad kompletterar UI

UFOlogen heter en ny tidskrift som utges av Norrköpings UFO-Förening. Ansvarig utgivare är Anders Liljegren. UFOlogen är avsedd som ett komplement till UFO-Information och innehåller huvudsakligen nya rapporter och avskrifter från tidningsartiklar. Första numret utkom i augusti och den skall i fortsättningen ges ut en gång per månad. Priset är 4 kr/nr.

Vidgade vyer hos Ängelholms-förening

Engelholms Metafysiska Förening (EMF) har varit verksamt under ca två år och är nu uppe i 30-talet medlemmar. Målsättningen är "att sprida all sorts metafysik". Man arbetar med studiecirkel och föredrag och har också gjort undersökningar rörande växters tankeförmåga.

Södertälje rationaliserar

Södertälje UFO-Center (SUFOC) har omorganiserat sin verksamhet bl.a. genom att minska antalet möten. Detta kommer att innebära att man får mer tid till arbete på riksplanet. En planeringsgrupp har bildats och skall fungera som föreningens ryggrad genom att hålla ihop verksamheten och starta projekt.

Som informationscentral delar SUFOC också gärna med sig av råd och anvisningar till alla grupper om hur UFO-verksamheten kan läggas upp och utvecklas.

Råd eller hjälp med särskilda problem rörande verksamheten kan erhållas genom att skriva eller ringa till: Södertälje UFO-Center, Box 5046, 151 05 Södertälje 5 Tel. 0755-113 26, 678 68.

Lyckad PR-aktion

Stockholms UFO-Center (SUFOC) gjorde den 5 oktober ett lyckat försök till utåtriktad verksamhet. Genom att annonsera i lokalpressen om en föredragsafton, där bl.a. Gösta Rehn talade, fick man en deltagarskara på 60 personer, vilket gjorde föreningens lokal överfylld. Lokaltidningen svarade genom att skriva en mycket positiv artikel om föreningens verksamhet.

Jorma Heinonen, medlem i Norrköpings UFO-Förening, besökte för en tid sedan en UFO-konferens i Finland och redovisar här sina intryck.

Den 15-16 juli anordnade Åbos UFO-Förening det fjärde nationella UFO-seminariet i Finland. Seminariet hölls i Åbo-akademiens kårhus, som hyrts speciellt för ändamålet.

Det var soligt och varmt väder när jag anlände med färjan till Åbo. Det första jag märkte, när jag kom fram till konferensbyggnaden, var den utmärkta organisationen bakom arrangemanget.

Vi var omkring 175 förhandsanmälda, långväga deltagare, som togs emot i ett speciellt inrättat mottagningsrum, där vi fick entrébiljetter, matkuponger och inträdesbiljett till det vandrarhem där vi skulle övernatta. Dessutom fick vi en karta över Åbo och några broschyrer över sevärdheter i trakten.

Allt detta kostade 20 kronor och då skall man betänka att det ingick tre mål mat med kaffe efter. Maten var dessutom mycket god och riklig.

Första föredragshållare var Tapani Kuningas, författare till flera UFO-böcker. Hans tal innehöll i stort inget nytt och eftersom jag kände mig trött efter den långa resan gick jag till vandrarhemmet för ett par timmars vila. Därigenom missade jag flera föredrag, bl.a. av Reijo Sjögren och Elis Grahn.

Efter middagen visades en turistfilm om Åbos historia och sevärdheter och klockan 20.00 var det dags för kvällens höjdpunkt: Panelen.

De nio som deltog i denna tog plats vid ett långbord uppe på scenen. Bland dem märktes Tapani Kuningas, Reijo Sjögren, Ahti Karivieri, Timo Pyhälä samt kontaktmannen Markus Räsänen.

Panelen pågick i fyra timmar och ordförande var Reijo Aaltonen. Publiken fick ställa frågor, som skrevs ned på lappar. Någon ville t.ex. veta hur många "kontaktpersoner" det fanns i konferenssalen, men ingen anmälde sig. I förhandsreklamen hade man sagt att tre kontaktmän skulle delta. Markus Räsänen var ju där och berättade om sina upplevelser, men vilka de andra två var fick vi oinformerade aldrig veta.

I aulan hade Åbos UFO-Förening en utställning med böcker, tidskrifter och fotografier. Bilderna har medlemmar i föreningen tagit själva med en speciell teknik: Man låter en kamera stå ute på natten med öppen bländare. Kameran bör vara så enkel som möjlig och man använder helt vanlig film. Med denna metod har Åbo UFO-

UFO-SEMINARIUM I ÅBO

Förening fått många märkliga bilder, som påminner om "psykiska fotografier". Om det är UFOs som syns på fotona vet man väl inte.

Mellan 250 och 300 personer närvarade på konferensen. Det var en mycket blandad publik med ungefär lika stort antal manliga som kvinnliga deltagare. Åldersmässigt var spridningen fog - där fanns både 10 års grabbar och äldre pensionärer.

Seminarier av den här typen ger egentligen inte så mycket. Man sitter mest passiv och lyssnar. Det stora värdet är de personliga kontakter man har chans att knyta, men vi finländare är trots allt litet "kyliga" av oss.

Jorma Heinonen

SERIÖS UFO-FORSKNING — PLÅTBURKSROMANTIK

Jag har på sistone läst litet varstans, att "nu är det dags för seriös UFO-forskning".

Vad för seriös UFO-forskning? I hela 25 år har det drällt in rapporter om UFO. En del har varit bluff och likställt, men en hel del rapporter har varit så utförliga och gjorda av så kompetenta och pålitliga iakttagare, att man inte behöver ifrågasätta rapportens äkthet.

Vad är det för "forskning" som har åsyftats? Till 100 procent materiell. Man skall registrera tefatens utseende, färg, beteendemönster etc. Däremot nämner man *inget* om att utvärdera de kontakter med tefatsbesättningar som då och då rapporteras. *Varför bära skygglappar?* Sådana rapporter hör ju till hela problemet och skall också undersökas om man gör anspråk på att vara vetenskaplig. Att enbart hänga sig åt materiell tefatsforskning är som att stå vid en landsväg och notera form, färg, rörelseriktning och hastighet hos de bilar av olika typer, som far förbi.

Om en observatör lite längre bort skulle råka ut för att en bil stannar och föraren kanske växlar några ord med honom - ja, då har det inte inträffat! Den som råkade prata med föraren anses vara mindre frisk i psykiskt avseende och därigenom avfärdar man hela historien som nonsens. *Tala om att vara försedd med skygglappar!* Vanliga seriösa skygglappar. De är ju bra att ha när något händer som går utanför ens egen mycket vida horisont, eller hur?

Så länge s.k. seriösa tefatsforskare struntar i de kontaktrapporter som finns, kan de *aldrig* få en rättvis bild av tefatsproblemet. Det är ju tämligen självklart, eller hur? Det kan ju t.o.m. ett barn förstå. Med tydligen inte en seriös tefatsforskare. Svagt!

Om man däremot lyssnar på bilföraren kan man få betydligt mer information om hur bilen är beskaffad, vart den är på väg och *varför*.

Bjarne Håkansson

UFO- MYSTERIET LÖST?

UFO-Informationens läsekrets fick i 4-5/72 tillfälle att ta del av en artikel signerad ingenjör Lehel Répits. Artikeln behandlade uttolkningen av relieftecken på en sten, som överlämnades till en spanjor då denne träffade utomjordiska varelser. Det var inte första gången som LR bidragit med intressant material till UI. 1970 i nr 6-7 avslutades en mycket intressant artikelserie där LR redovisade resultaten av ett privat forskningsarbete som avsett gamla skrifter och symboler. Artikeln publicerades under samlingstiteln *Vimåna och dess geometriska konstruktion*.

LR:s forskning hade ursprungligen inte något att göra med UFO-saken. Han fann dock att hans resultat tillsammans bildade en kedja av indicier med direkta anknytningspunkter. Indiciekedjan är så säkert sammanlänkad att den som helhet måste betraktas som ett mycket ovanligt bevis på att UFO (flygande tefat) är verkligt existerande objekt. I det föreliggande kompendiet *Den glömda civilisationen (VIMAANA I)* redovisar LR sina senaste rön och ger läsaren tillfälle att själv göra en saklig analys av indiciekedjans värde.

UI:s läsekrets är inte ensamma om att söka bevis för att UFO är verkligt existerande objekt. Den amerikanska tidningen National Enquirer har utfäst en belöning på 50.000 US dollar till den person som kan bevisa att UFO inte är naturfenomen, utan verkligt existerande objekt. LR avser att delge tidningen sina resultat i ett kort sammandrag. UI har nu tillfälle att publicera brevet i svensk översättning.

TILL NATIONAL ENQUIRER

Ang. Eder belöning på 50.000 US dollar till den person som kan bevisa att UFO inte är naturfenomen utan verkliga objekt.

Jag har själv inte sett ett UFO i verkligheten, men jag tror mig ha funnit säkra bevis på att det UFO som G. Adamski fotograferade vid Palomar Gardens i USA i december 1952 är ett konkret och vidrörbart föremål.

För några år sedan startade jag en privat undersökning kring en försvunnen civilisation, vilken uppenbarligen upphörde att existera på vår jord för ungefär 12.500 år sedan. Som ett första resultat lyckades jag spåra existensen av ett bortglömt måttsystem, vilket jag har döpt till "Naturmåttsystemet".

Denna upptäckt gav mig möjlighet att fortsätta mina undersökningar, vilka resulterade i upptäckten av:

1. Triangeln med proportionerna 3 - 5 - 7.
2. Det ursprungliga ändamålet med den s.k. Egyptiska triangeln med proportionerna 3 - 4 - 5.
3. Avslöjandet av en total översvämning av Jorden när planeten kolliderade med en asteroid (Ceres) för ungefär 12.500 år sedan. Kollisionen inträffade i Stilla Havet.
4. Lösningen på problemet med "cirkelkvadraturen", vilket ursprungligen inte hade något att göra med ytfunktionerna i de geometriska figurerna, utan snarare avsåg omkretsen, vilken alltid är statisk, oberoende av vilken geometrisk figur man önskar forma. T.ex. i en triangel med proportionerna 3 cm - 4 cm - 5 cm är omkretsen 12 cm medan ytan endast är 6 cm². Med samma omkrets kan man forma en kvadrat med 3 cm sida, vilket ger den statiska omkretsen 12 cm, men en yta som är endast 9 cm². Om samma omkrets (12 cm) används för att forma en perfekt cirkel, finner vi att arean är något större än 12 cm². Dessutom finns inget behov av absolut exakthet i matematisk mening, eftersom lösningen är baserad på naturens eget måttsystem, vilket vi vet tillåter vissa avvikelser från objekt till objekt.

En mycket viktig sak med "cirkelkvadraturen" ligger i det faktum att den automatiskt ger den GEOMETRISKA KONSTRUKTIONSPLANEN för Den Stora Pyramiden vid El Giza i Egypten.

Ovanstående sammandrag baserar sig på min kompletta redovisning av de resultat min undersökning givit. Redovisningen är tryckt i offset genom vänlig hjälp av UFO-Motala i Sverige och är betitlad: "Den glömda civilisationen (VIMAANAI)"

Med detta brev bifogas två geometriska bilder framställda enligt strikt Euklidiska principer.

Bild nr I visar den geometriska konstruktionsplanen för Den Stora Pyramiden vid El Giza i

Egypten. Astronomen CH PIAZZI SMYTH fann 1880 att byggnaden har en sidovinkel av 54° 48' i medeltal. Motsvarande vinkel i den geometriska teckningen har ett värde av 54° 47' 48". Vid behov av ytterligare information om pyramidens planritning är denna tillgänglig i den kompletta redovisningen. (Under vissa villkor)

Bild nr. II visar konturerna av en VIMAANA. Denna bild är skapad genom att använda ett konstruktionsnät, vilket ritats på grundval av linjerna i bild I och efter ett visst system. ALLA linjer i bilden av VIMAANA är skapade enligt strikt Euklidisk geometri.

Om man jämför bilden av VIMAANA och den ortografiska teckning som Leonard G. Cramp gjorde då han jämförde två fotografier av UFO:s, finner man, att linjerna sammanfaller mycket väl.

Cramp använde bilden av det UFO som G. Adamski fotograferade 1952 samt en bild av ett UFO som två pojkar tagit 1954 vid sina jämförelser.

Cramp är övertygad om att de två bilderna visar samma typ av föremål och är säker på att pojkarna inte kunnat producera en så exakt modell att de sedan skulle ha kunnat fotografera modellen istället för ett verkligt föremål.

Enligt min åsikt är det inget tvivel på att linjerna i Cramps ortografiska teckning av Adamskis UFO och de självframkallade konturerna av VIMAANA sammanfaller till 100%.

Sammanträffande? Knappast. Det är ett 100% "vattentätt" bevis på att de föremål vi kallar UFO är identiskt med ett objekt som brukades praktiskt av de människor som skapade pyramiderna vid El Giza i Egypten för mer än 12.500 år sedan. Faktum är att dessa människor hade ett omfattande kunnande på olika områden, vilket de gömde i Stora Pyramidens dimensioner och i hieroglyfisk skrift på pyramidens yta. Det äldsta namn jag känner till på detta objekt är VIMAANA.

Med förhoppning att National Enquirer skall finna denna "ritbords-siktning" vara ett värdefullt bidrag till det omfattande bevismaterial som redan finns på att UFO:s verkligen existerar tecknar jag

Lehel Répits
ingenjör

Obs: De bifogade bilderna får ej publiceras utan särskilt tillstånd. Copyright har författaren av detta brev.

Uppgifterna i LR:s brev till N.E. är i och för sig tillräckliga för en vetenskaplig utvärdering och därmed ett fastslående av UFO-sakens realitet. Detta under förutsättning att N.E:s "jury" består av vetenskapsmän med en opartisk inställning till UFO-saken.

I LR:s kompendium *Den glömda civilisationen (VIMAANA I)* finns ytterligare bevis av vilka följande förtjänar speciellt omnämnande.

I. Natten mellan den 17 och 18 juli 1967 gjordes ett flertal UFO-observationer över Europa. En sammanställning av dessa observationer visade en geometrisk bild av den Stora Pyramiden vid El Giza i Egypten. En jämförelse av linjerna i LR:s geometriska konstruktionsplan och linjerna i den geometriska bild som UFO-observationerna bildar, visar att det föreligger en slående överensstämmelse. En kartbild med de aktuella observationerna inprickade publicerades i Dansk UFO-Nyt nr. 8 1967. Fallet visar ett klart samband mellan UFO-saken och LR:s forskningsresultat.

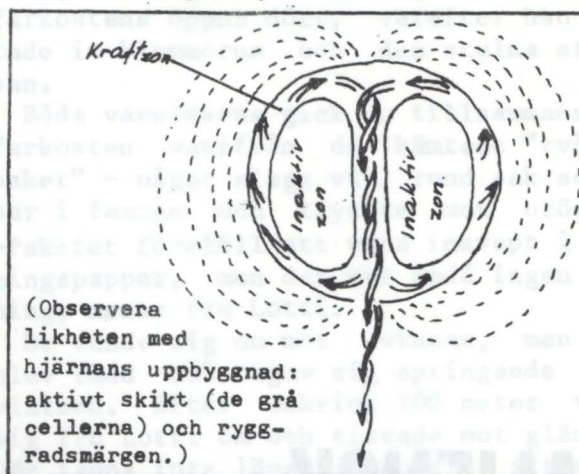
II. Den 1 juni 1968 påträffade man ett pilmärke på en gårdsplan i Vänga i trakten av Borås. Fallet finns omnämnt i K. Gösta Rehns bok "UFO! - Nya fakta om de flygande tefaten" utgiven 1969. Rehn, som uppenbarligen är övertygad att det aktuella fallet rör sig om en genuin UFO-landning, säger: "Avtryckets geometriska pilform - en spetstriangel framför en annan triangel, vars spets är avhuggen eller inskjuten i den förra - har inbjudit till spekulation om ett vidare geometriskt och numeriskt mönster. De båda triangelarna som bildade pilmönstret uppmättes. De hade tillsammans en längd på 3,10 meter och en bredd på 1,60 meter."

I sitt kompendium *Den glömda civilisationen* gör LR en geometrisk analys av den skiss över fyndplatsen, som publicerades i Nya Rekord nr. 14 1969. Av skissen framgår att man fäst synnerlig vikt vid pilmärket som sådant. Detta är helt felaktigt! LR visar att det är pilens riktning och de omgivande byggnaderna, som är av största betydelse, ett faktum som tydligen undgått K. Gösta Rehn och hans meningsfränder totalt.

LR:s fatabur är inte uttömd i och med publiceringen av det föreliggande kompendiet. Han håller för närvarande på med en andra del, under arbetsnamnet *VIMAANA II*. LR kommer i del II med ytterligare bevis för UFO:s realitet.

På grund av ett beklagligt missförstånd blev en bild och en kommentar till denna utesluten ur LR:s artikel i UI nr. 4-5 1972. Bilden samt kommentaren har ett absolut samband med UFO-saken. Bilden och kommentaren införes därför i detta nummer och läsarna uppmanas att gå tillbaka till LR:s artikel i nr. 4-5/72 och studera denna tillsammans med det nu publicerade komplementet.

Vimaanas driftprincip

Den Volymlösa Energin i Vila (in statu nascendi) omvandlas till *ENERGI I RÖRELSE* i form av magnetiska kraftlinjer som spinns av rotation. UFO:s som observerats med en lysande "svans" efter sig drivs inte av reamotorer, vilket man skulle kunna ledas att tro. "Svansen" består av rent ljus, dvs. elektromagnetiska vågor. Magnetiska kraftlinjer komprimeras i axeln tills dess att tätheten blir så stor att de blir synliga i form av ljus. De böjs sedan av det magnetiska fältet. På så sätt blir farkosten omgiven av en "eldboll". Utrymmet mellan "eldbollen" och dess axel är riskfritt, ofarligt för besättningen.

Lehel Répits kompendium *Den glömda civilisationen (VIMAANA I)* kan beställas hos UFO-Motala, Box 311, 591 03 Motala 3, tel. 0141-701 91. Kompendiet kostar 20 kr. inklusive moms och expeditiionskostnader. Upplagan är begränsad, varför intresserade bör inkomma med beställning snarast.

ITALIENSK BONDKVINNA BLEV AV MED BLOMMOR OCH STRUMPOR VID MÖTE MED RYMDVARELSER

Ett av de märkligaste och mest dramatiska kontaktfall den italienska ufologien känner återberättas i tidskriften Clypeus.

Tidigt på morgonen - närmare bestämt kl 7.30 - Allhelgonadagen den 1 nov. 1954, begav sig 40-åriga jordbrukarhustrun och fyrabarnsmamman *Rosa Lotti* från det ödsligt belägna torpstället La Collina i byn Ceninna till samhället Bucine i Arezzo för att handla. Den smala vägen slingrade sig igenom landskapet fram till en öppen glänta i pånjeskogen. Den var gräsbevuxen och låg tyst och stilla i den tidiga morgonen. Men från sin ensliga hemtrakt var Rosa van vid ensligheten - på La Collina finns varken elektricitet eller några bekvämligheter.

Den här morgonen hade hon begett sig i väg före kl. 7 för att hinna fram till mässan och i övrigt stöka undan alla sina ärenden. Hon hade tagit på sig finkläningen - men strumpor och skor bar hon i handen. Hon gick alltså barfota av sparsamhetsskäl. Hon förde också med sig en liten vacker bukett nejlikor, som hon skulle bära fram till den heliga jungfruns ära med anledning av processionen på Allhelgonadagens afton.

Rosa Lotti kunde den här trakten utantill. Hon gick den gamla vanliga skogsvägen som korsade en dunge av buskage. Medan hon promenerade med raska steg framåt såg hon plötsligt ett föremål glimma till

i ena kanten av skogsglántan. Det såg ut som en märkvärdig apparat av metall, och den stod vertikalt mot markytan i en sänka i ängen.

Föremålet likade en sorts dubbel kon eller spindel, eller kanske två klockor som var förenade med varandra i basen. Föremålet vidgade sig kraftigt i mittpartiet och smalnade av till en spets i båda ändar. Rosa Lotti såg fascinerad på den märkliga tingesten. Den föreföll att vara klädd med något slags skinn, men utsidan blänkte som av klart lysande metall.

Den nedre spetsen var nedstucken i marken och i den lägre konen fanns en öppen dörr - kanske av glas - och därinne såg hon två små bänkar eller säten. - De var inte större än de pallar man sätter småbarn på, sade Rosa Lotti då hon berättade vad hon upplevt.

I centrum hade konen ett bälte av "glas" som fullkomligt följde den cylindriska formen på den mystiska farkosten. Föremålet var omkring 2 meter högt och befann sig på ungefär 4 m avstånd från fru Lotti. Inte ett ljud hördes. I höjd med den gräsklädda glántan, där konen stod, mötte nu fru Lotti två besynnerliga varelser, inte större än barn, kanske en meter långa.

De bar grå kläder som liknade dykardräkter och var försedda med hjälmar. Den grå overallen räckte ända ned till fötterna, där den slutade i form av skor. Över axlarna bar de en kort mantel, också den av grått "tyg". Dräkten slöt tätt kring halsen och var knäppt med knappar som liknade lysande stjärnor. Byxorna ville fru Lotti jämföra med de sportbyxor våra moderna skidlöpare brukar bära.

Anletsdragen var normala men proportionerna mindre. Hon lade särskilt märke till tänderna, som var ytterst små.

- Det skulle behövas två av deras sort för att få samma storlek som hos en vanlig människa, berättade kvinnan. - De såg ut som småbarn i 4-5 årsåldern. Men välskapta var de. De hade vackra drag, kanske såg de litet gamla ut, men de utstrålade energi. Då de talade lät det som någon sorts kinesiska. Jag uppfattade det som liu, lai, lau, loi, lai, lei....

- De utstötte läten men verkade inte hotfulla - snarare enkla och fredliga, den äldste föreföll till och med hjärtlig. Han log och var vänlig. De hade lysande, livliga och klara ögon och såg intelligenta ut.

Rosa Lotti lade märke till att näsan var regelbunden och munnen bildad som en vanlig människas, men överläppens båge var så svagt utvecklad, att även när va-

relserna inte log såg man deras blottade tänder.

Över öronen hade de två lappar av skinn och ett band av samma material låg runt huvudet.

De två varelserna gick fram till kvinnan och tog ifrån henne nejlorna och en av hennes svarta strumpor!

Men Rosa Lotti vädjade till "rymdvarelserna" om att få tillbaka vad de tagit ifrån henne, och den äldste lät beveka sig och återlämnade hälften av blommorna. Men de fem vackraste behöll han och studerade noggrant blomkalkarna. Så skrattade han till, vände helt om och gick fram till farkostens öppna dörr, varefter han kastade in blommorna och den stulna strumpan.

Båda varelserna gick nu tillsammans mot farkosten varifrån de hämtade "två små paket" - något slags vit, rund sak som de bar i famnen och tryckte mot bröstet. - Paketet föreföll att vara insvept i tidningspapper, men det var ändå ingen tidning, menar fru Lotti.

De vände sig nu mot kvinnan, men hon blev rädd och begav sig springande från platsen. Efter omkring 100 meter vände sig fru Lotti om och tittade mot glántan. Där fanns inte längre någonting att se...

Samtalet mellan fru Lotti och de små rymdvarelserna hade varat i tio minuter. Då hon blev varse farkosten och varelserna, hade hon stannat som förstenad av den märkliga anblicken. Alldeles strax efter händelsen tycktes hon inte minnas någonting. Det enda hon riktigt klart erinrade sig var att hon på något sätt lyckats ta sig från platsen.

Då hon kom fram till Bucine, mötte en väninna utanför kyrkan. - Oh, Rosa, vad har du gjort? utropade denna förfärad. Darrande i hela kroppen av spänning berättade fru Lotti om sitt sällsamma äventyr. Chockens verkningar blev långvariga för bondkvinnan, som bland vänner och bekanta var känd för sitt sansade väsen.

Ryktet om Rosa Lottis upplevelse spred sig snabbt, och byborna flockade sig runt glántan för att eventuellt själva få uppleva något liknande. Men allt förblev tyst. Ingenting fanns att se, som skulle ha kunnat bekräfta berättelsen. - Kanske ändå något - ett litet runt hål, 10 cm brett och lika djupt i glántans ena hörn!

Källa:

Clypeus nr 33, mars-april 1971.
Övers. från ital.: Olle Öhman.

AXPLOCK UR ASTRONOMENS ORDBOK

V E N U S				
datum	upp	i meri- dianen	dekl. i meridianen	ned
01.11	3 ^t 3 ^m	9 ^t 14 ^m	+ 0° 44'	15 ^t 23 ^m
08.11	3 29	9 17	- 2 27	15 5
15.11	3 54	9 22	- 5 39	14 47
22.11	4 21	9 26	- 8 47	14 30
01.12	4 56	9 33	-12 37	14 9
08.12	5 24	9 39	-15 20	13 54
15.12	5 51	9 47	-17 45	13 41
22.12	6 18	9 55	-19 48	13 31

J U P I T E R				
datum	upp	i meri- dianen	dekl. i meridianen	ned
01.11	12 ^t 27 ^m	15 ^t 26 ^m	-23° 26'	18 ^t 25 ^m
08.11	12 5	15 4	-23 23	18 3
15.11	11 42	14 42	-23 20	17 42
22.11	11 20	14 21	-23 15	17 22
01.12	10 51	13 54	-23 7	16 56
08.12	10 29	13 33	-23 0	16 36
15.12	10 7	13 12	-22 51	16 17
22.12	9 44	12 51	-22 41	15 58

Planet eller stjärna? Lättast avgör man den saken om man har tillgång till en någorlunda stark kikare (t ex 5x10). Stjärnan har en taggig och oregelbunden periferi, medan planeten däremot har en skarp och "slät" omkrets. Om man likväl känner sig osäker på vad man ser i kikaren, kan man, genom att så exakt som möjligt fastställa positionen för objektet, jämföra läget med fixstjärnorna. Man ser då, om objektet flyttar sig i förhållande till fixstjärnorna. När det t ex gäller Venus kan man endast efter några dagar observera hur den flyttat sig (förutsatt att den befunnit sig i närheten av en någorlunda stark stjärna).

Störst - näst störst? Venus står i särklass då det gäller magnituden (den visuella.) Alltså kommer Venus som nummer ett i fråga om ljusstyrka med Jupiter på andra plats. Lägg märke till att Jupiter har ett något mörkgulart sken. Som nummer tre får man nog sätta Mars, som man lätt känner igen på dess karaktäristiska klarröda

färg. Sist placerar vi Saturnus, som kan förväxlas med en ljusstark stjärna, exempelvis Aldebaran, Arcturus, Capella, Vega m fl.

Deklination. (Internationell beteckning: δ = lilla delta). Koordinat i ekvatorns system, som anger en himlakroppens vinkelavstånd från himmelsekvatorn (ej att förväxla med jordekvatorn). Deklinationen räknas som positiv (+) norr om ekvatorn, negativ (-) söder om ekvatorn. Deklinationen kan vara från 0° till 90°. Den räknas alltså i *grader*, inte i timmar och minuter som R.A.

Polstjärnan Polaris (Alpha Ursae Minoris) ligger mycket nära norra himmelspolen, och man kan i detta enkla sammanhang mycket väl anse, att polstjärnan har en konstant deklination av 90°. Märk väl Polaris ligger *inte* i zenit, vilket många tror, förutsatt att man inte befinner sig i Arktis. Man måste alltså börja på 90° och gå baklänges.

M A R S				
datum	upp	i meri- dianen	dekl. i meridianen	ned
01.11	5 ^t 6 ^m	10 ^t 21 ^m	- 7°16'	15 ^t 36 ^m
08.11	5 8	10 11	- 9 1	15 13
15.11	5 10	10 1	-10 43	14 51
22.11	5 13	9 51	-12 22	14 29
01.12	5 16	9 39	-14 22	14 1
08.12	5 18	9 29	-15 51	13 40
15.12	5 21	9 21	-17 14	13 20
22.12	5 24	9 12	-18 30	13 0

S A T U R N U S				
datum	upp	i meri- dianen	dekl. i meridianen	ned
01.11	17 ^t 28 ^m	2 ^t 22 ^m	+21°23'	11 ^t 13 ^m
08.11	16 59	1 53	+21 21	10 43
15.11	16 30	1 24	+21 19	10 13
22.11	16 0	0 54	+21 17	9 43
01.12	15 23	0 16	+21 13	9 4
08.12	14 53	23 41	+21 10	8 34
15.12	14 24	23 11	+21 8	8 3
22.12	13 54	22 41	+21 5	7 33

Om man inte vet hur man beräknar deklinationen, kan man även i ett så enkelt fall utgå ifrån att avståndet mellan Stora Björns (Karlavagnens) två främre "hjul" är ca 5°. Om man tar detta till hjälp (vilket ibland kan vara mycket bra) får man inte glömma att man måste börja att räkna från Polaris. Man kan inte börja vid horisonten och gå uppåt i räkningen. Vi här i sydsverige kan t ex se ner till ca 30 grader sydlig bredd. Börjar man då t ex vid horisonten, slår det fel på minst 30 grader.

Meridian - inte att förväxla med jordmeridianer - är den storcirkel på himmelsfären som går igenom zenit och nadir. Meridianen skär horisonten i nord- och sydpunkterna. När en himlakropp passerar meridianen, passerar den alltså söder. Himlakroppen står då så högt på himlen som den över huvud taget kan. Detta gäller även vår sol.

Peter Byrsell

ALLA FÖDS MED HJÄRNSKADOR

-Någon form av hjärnskada inträffar alltid hos fostret under havandeskapstiden eller hos barnet under förlossningsarbetet, förklarar den amerikanske läkaren, dr. Abraham Towbin vid statssjukhuset i Danvers, Mass., för tidningen National Enquirer.

-De flesta sådana skador är så obetydliga, att de inte kan upptäckas, men de kan likväl minska barnets framtida utvecklingsmöjligheter i psykiskt eller fysiskt avseende.

-Lätta hjärnskador kan ge upphov till klumpiga och tafatta barn. Andra blir rastlösa och nervösa eller brister i koncentrationsförmåga. Några barn får lässvårigheter till följd av skador på synorganen. Vissa barn blir utvecklingsstörda, blir skolkare i skolan eller ungdomsbrottslingar.

-De allvarligare skadorna ger upphov till efterblivenhet, förlamningar och epilepsi, förklarar dr Towbin.

-Födelseögonblicket är den farligaste livserfarenhet många människor någonsin gör, hävdar läkaren. Då är nämligen babys hjärna sårbarast genom brist på syre, mekaniska skador eller blödningar. Dr. Towbin rekommenderar av den anledningen kejsarsnitt vid komplicerade förlossningar.

Källa. The Nat. Enquirer 5/3-72

Övers. från eng. Olle Öhman

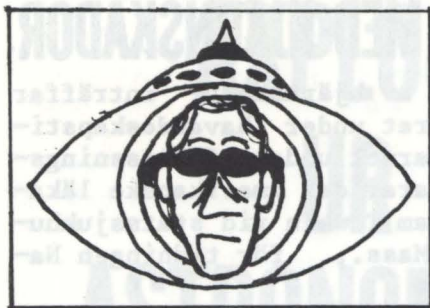
PSI-FARKOSTER

Ett stadigt stigande antal av vissa ledande ufologer och vetenskapsmän kallar nu UFO:n för "verkliga, men immateriella" - snarare av psykisk materia än fysisk. John A Keel och andra menar, att UFO:n är olösligt förbundna med psykiska fenomen.

Dr. Jacques Valleé och Aimé Michél, två franska vetenskapsmän med lång erfarenhet av UFO-forskning, talar om "projektioner" från en "parallellvärld". Ivan T Sander-son fortsätter med "3-dimensionella hologram", bilder eller modeller, som kan teleöverföras från en annan dimension.

Allt detta kan göra UFO-problemet så ohyggligt och ofattbart, att kanske t.o.m. det 30:e århundradets människor fortfarande skall fråga sig: "Ja, men varifrån kommer egentligen dom här flygande tefaten?"

SAGA Special UFO-Report, Vol.II 1971/
UFO-Aspekt, nr. 5 1972.

Text och teckningar:

J O Sundberg

FLYING OBJECT AGENCY

I föregående avsnitt visade TV-2 ett program som man kallat UFO-NYTT. Target Eriksson, esset i Flying Object Agency, fick höra hur Erogen Smilijov inför hela svenska folket förklarade att FOA:s s.k. "reflexballonger" inte var något annat än en stor bluff! I vanmäktigt raseri skic-

kade Target Eriksson en rapport till högkvarteret där han gav order om att Sveriges Radios personal skulle interneras på mentalsjukhus. I det här avsnittet beslutar sig SR:s personal för att inbjuda Target själv att medverka i nästa UFO-program...

/Fortsättning
följer/

IHÄRDIGT ARBETE LEDDE FRAM TILL NEPTUNUS UPPTÄCKT

Under 1800-talets första hälft brydde astronomerna sina hjärnor med ett alldeles särskilt besvärande problem. Det var Uranus som störde deras teori om universums lagbundna ordning. Bland andra hade Bouvard vid Parisobservatoriet år 1820 kommit fram till att Jupiters och Saturnus teoretiska positioner exakt sammanföll med direkta observationer, medan däremot Uranus bana föredde oförklarliga differenser.

Under åren 1820 till 1845 kunde man konstatera, att dessa differenser tilltog. Bouvard liksom forskaren Bessel efter honom antog att en åttonde planet genom sin närvaro rubbade Uranus gång. För att söka finna lösningen på gåtan, gav man den framgångsrike franske forskaren Le Verrier i uppdrag att ta itu med problemet.

Denne gick till verket utan förutfattade meningar, men resonerade redan från början som om den förmodade "störande" stjärnan existerade. Le Verrier började med att kontrollera Bouvards arbeten om Uranus och fann efter ingående beräkningar att den förmodade störningsfaktorn borde befinna sig på longituden $326^{\circ} 32'$ dvs 5° från stjärnan!

Det dröjde inte länge förrän Le Verrier fick sin belöning. Hans kalkyler blev snart kända i den lärda världen. Observatoriet i Berlin hade börjat utarbeta kartor utvisande stjärnornas position i ekliptikan. Den sista i raden hänförde sig till den del av himlavalvet, där den franske astronomen förmodade att den nya stjärnan borde befinna sig. Chefen för Berlinobservatoriet, astronomen Galle, fick nu en anhållan av Le Verrier om att Berlinobservatoriet optiskt skulle försöka bekräfta hans teorier.

Den 23 september 1846 inföll med ett underbart sensommarväder. I Berlin vände man teleskopet mot den av Le Verrier angivna positionen och efter en stunds sökande upptäckte Galle en stjärna som ej fanns medtagen på kartorna. Positionen

FLYGANDE CIGARR SKRÄMDE FLICKSCOUTER

En omkring 12 m lång flygande "cigarr" svävade under någon timmes tid tyst över en äng strax intill ett flickscoutläger nära Droitwich i mellersta England. Flickkorna betraktade under skräckslagen tystnad farkosten men vågade inte närma sig den. "Cigarren" befann sig hela tiden på ungefär 50 m avstånd från lägret. Den glödde vitt och var försedd med en röd och grön framlantern,.

-Vi satt vid lägerelden omkring kl. 11 på kvällen, då vi hörde ett förfärligt ljud ovanför oss, berättar en av de kvinnliga ledarna, 31-åriga fru Olwyn Grainger för the Enquirer. När vi tittade upp såg vi ett avlångt föremål komma svävande mot oss från öster. Det stannade ett 50-tal meter ifrån oss och höll sig svävande över en äng i utkanten av lägret varefter det förflyttade sig till nästa fält. Efter ca 40 minuter började det brumma, steg snabbt och försvann i västlig riktning.

Flickkorna i lägret tyckte att händelsen piggade upp deras tillvaro. Återstoden av lägerveckan pratades det åtskilligt om mystiska män från rymden ...

Källa: The Nat. Enquirer 5/3-72

Övers. från eng. Olle Ohman

var $327^{\circ} 24'$, alltså mindre än 1° skillnad från Le Verriers beräkningar!

Le Verriers upptäckt väckte oerhört uppseende, och han förlänades åtskilliga hederstecken.

Neptunus går runt solen på 164 år och 281 jordedygn. Dess diameter är 4,5 gånger större än jordens. Volymen är 85 gånger större. Hastigheten uppgår till 464.000 km per dygn.

Colman

Nyutkommen!

DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN (VIMAANA I)

av Lehel Répits

Mångårig forskning visar: För mer än 12.500 år sedan var jorden hemvist för en teknologiskt högtstående civilisation, med kunskaper som vida överträffade det vi idag uppnått. Denna civilisation utplånades på några få ögonblick då en mindre planet kolliderade med jorden och kastade den ur dess dåvarande bana mellan Mars och Jupiter - på den plats där Asteroidbältet nu breder ut sig - in i den nuvarande.

De berömda pyramiderna vid El Giza i norra Egypten står än idag som jättelika monument över denna tidigare civilisation.

I *Den Glömda Civilisationen* sammanför Lehel Répits en mängd upplysningar från legender och väsentliga arkeologiska upptäckter under de senaste årtiondena till en bärkraftig teori om vad som fanns före Den Stora Syndafloden. Med klar blick för realiteter reviderar han mycket av den officiellt vedertagna uppfattningen om tillkomsten och funktionen hos pyramiderna vid Giza, och visar, att den inte kan göra anspråk på att kallas

Rikt illustrerad - offsettryck
52 sidor - A4-format
Pris: 20 kr inkl porto & expediti-
kostnader. Beställningar adresseras:
UFO-Motala
Box 311
591 03 Motala

en modern vetenskaplig teori, därför att den långtifrån tar hänsyn till alla tillgängliga fakta.

I sin framställning tillmäter Lehel Répits pyramiderna långt större betydelse än vad arkeologin någonsin gjort.

- Den Stora Pyramiden är ett minnesmärke i vilken en forntida civilisation "deponerat" ett koncentrat av kunskaper! säger han och tillägger:

- Det enda som krävs för att tillägna sig detta vetande är ett öppet sinne där självgodhet och dogmatism ges så lite utrymme som möjligt.

Det är många års intensiv och seriöst inriktad forskning som ligger bakom denna fascinerande redogörelse för en förlorad civilisations ansträngningar att meddela sitt vetande till efterkommande. Det är författarens förhoppning att *Den Glömda Civilisationen* skall väcka intresse för en omprövning av Den Stora Pyramidens historiska roll, så att den i framtiden kommer att tillmätas den stora betydelse den förtjänar i utforskandet av vår planets förgångna.

Jal

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur

700 titlar lagerföres

varav 200 i pocket.

Rekvirera våra boklistor!

EDISTA Postorderbokhandel

Box 4003, 180 10 Enebyberg

Wilbur Smith:

THE NEW SCIENCE (h) 15:-

Holloway:

ESP AND YOUR SUPER-
CONSCIOUSNESS (h) 10:-

UFO-SVERIGES STÖDFOND

180 10 Enebyberg

Postgiro

23 90 52-4